

**แนวทางการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนพิการในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง**

ปัทมสร รักญาติ^{1,*}, อีรศักดิ์ ศรีสุรกุล² และ ชูศักดิ์ เอื้องโชคชัย³

¹นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์สำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ

สถาบันราชสุตา คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

²สถาบันราชสุตา คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ³มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

*ผู้ประพันธ์บรรณกิจ อีเมล patsorn_666@hotmail.com

วันที่รับต้นฉบับบทความ: 16 พฤษภาคม 2568

วันที่แก้ไขปรับปรุงบทความ: 16 ตุลาคม 2568

วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ: 20 ตุลาคม 2568

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยการเข้าศึกษาต่อของผู้เรียนพิการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง และ 2) เพื่อนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เรียนพิการ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.), หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และ หลักสูตรปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ (ทล.บ.) ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง จำนวน 13 จังหวัด โดยแบ่งเป็นสถานศึกษาภาครัฐบาล จำนวน 43 แห่ง มีผู้เรียนพิการจำนวน 153 คน และสถานศึกษาภาคเอกชน จำนวน 5 แห่ง มีผู้เรียนพิการ จำนวน 6 คน รวมประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ 159 คนแบ่งการเก็บข้อมูลเป็น 2 ระยะ โดยระยะที่ 1 เครื่องมือวิจัยคือแบบสอบถาม มีค่าความเที่ยง (Validity) .94 และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) .96 สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระยะที่ 2 คือประเด็นคำถามที่ได้จากผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อของผู้เรียนพิการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้เรียน ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านครอบครัว และด้านสังคมอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ และแนวทางการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนพิการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง ประกอบไปด้วย 5 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรให้มีความรู้และทักษะในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ การจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเพื่อเตรียมผู้เรียนพิการเข้าสู่ตลาดแรงงาน การประชาสัมพันธ์เชิงรุก และการปรับปรุงแบบการเรียนการสอน

คำสำคัญ: แนวทางการจัดการเรียนการสอน ปัจจัยการเข้าศึกษาต่อ ผู้เรียนพิการ อาชีวศึกษา

Instructional Management Guidelines for Students with Disabilities in the Office of the Vocational Education Commission in Thailand's Central Region

Papassorn Rakyat^{1,*}, Teerasak Srisurakul², and Choosak Ueangchokchai³

¹Graduate student in Master of Education (Education for Persons with Special Needs,
Ratchasuda Institute, Faculty of Medicine Ramathibodi Hospital, Mahidol University),

²Ratchasuda Institute, Faculty of Medicine Ramathibodi Hospital, Mahidol University

³Kasetsart University

*Corresponding Author, Email : patsorn_666@hotmail.com

Received: May 16, 2025

Revised: October 16, 2025

Accepted: October 20, 2025

Abstract

The objectives of this study were to: (1) investigate the factors influencing the continuation of education among students with disabilities under the Central Office of the Vocational Education Commission, and (2) propose guidelines for instructional management of students with disabilities under the Central Office of the Vocational Education Commission. The research population consisted of students with disabilities enrolled in Vocational Certificate, Higher Vocational Certificate, and Bachelor of Technology or Applied Science programs across 13 provinces. The sample included 43 public institutions with 153 students and 5 private institutions with 6 students, totaling 159 participants. Data collection was conducted in two phases. Phase one used a questionnaire with a validity of 0.94 and a reliability of 0.96. Data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, t-test, and one-way ANOVA. Phase two involved focus group discussions based on issues identified from the questionnaire analysis. The study found that the overall factors influencing the continuation of education among students with disabilities in vocational institutions under the office of the vocational education commission in Thailand's central region were at a high level. When considered by category, the factors related to the students themselves, the environment, the family, and society were all rated at a high level, respectively. The proposed instructional management guidelines for students with disabilities in these institutions consist of five key areas: (1) developing the knowledge, skills, and capacity of teachers and staff to provide education for students with disabilities; (2) creating appropriate learning environments and facilities; (3) establishing collaboration with government and private sector agencies to prepare students with disabilities for entry into the labor market; (4) implementing proactive public relations; and (5) adapting instructional methods to suit the needs of students with disabilities.

Keywords: Instructional Management Guidelines, Factors Influencing Continuation of Education, Students with Disabilities, Vocational Education

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากข้อมูลสถิติจำนวนนักเรียนนักศึกษาพิการ (Information technology and vocational manpower center, 2021) พบว่า สถานศึกษาภาครัฐและเอกชนจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนนักศึกษาพิการโดยจำแนกตามความพิการ แบ่งเป็นพิการทางการเคลื่อนไหวหรือร่างกาย มากที่สุด รองลงมา คือ พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย พิการทางการเห็น พิการทางสติปัญญา และพิการทางการเรียนรู้ ตามลำดับ และรายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านคนพิการในประเทศไทย (Department of empowerment of person with disabilities, 2019-2021) พบว่า จำนวนนักเรียนนักศึกษาพิการที่จำแนกตามระดับการศึกษา มีจำนวนนักเรียนนักศึกษาพิการเพิ่มขึ้น ยกเว้นผู้เรียนในระดับอาชีวศึกษามีจำนวนน้อยกว่าระดับมัธยมศึกษา และประถมศึกษาเป็นอย่างมาก

ปัญหาในการดำเนินงานด้านการศึกษาที่สำคัญประการหนึ่ง คือ ค่านิยมของผู้เรียน และบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ที่มีต่อการเข้าศึกษาต่อในสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ ทั้งนี้ก็เนื่องจากภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นกับสายอาชีพ ที่เป็นไปในแง่ลบมากกว่าแง่บวก เช่น ปัญหาเด็กอาชีวะยกพวกตีกัน ยิงกัน หรือภาพลักษณ์ที่เด็กจบไปได้ทำงานอยู่ในระดับปฏิบัติการ ไม่มีความก้าวหน้า หรือมีโอกาสก้าวหน้าได้ช้ากว่าเด็กที่จบสายสามัญ ดังนั้น ค่านิยมที่พ่อแม่ผู้ปกครองต้องการ คือ ต้องการให้ลูกหลานเข้าศึกษาต่อในสายสามัญ มากกว่าการส่งเสริมให้ลูกหลานเรียนต่อสายอาชีพ จากค่านิยมที่สืบทอดต่อ ๆ กันมา ทำให้ประเทศไทยขาดแคลนแรงงานระดับกลาง และระดับปฏิบัติงานเป็นจำนวนมาก และเกิดปัญหาการตกงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และผู้จบปริญญา สถานประกอบการมีความต้องการแรงงานมากก็จริง แต่ผู้ที่จบระดับมัธยมศึกษาตอนปลายยังไม่มีประสบการณ์การทำงานที่เพียงพอต่อความต้องการของสถานประกอบการ และผู้จบปริญญาตรีก็มีค่าจ้างที่สูงเกินความต้องการระดับการปฏิบัติงานของสถานประกอบการ ซึ่งสถานประกอบการหลายแห่ง มองว่า การจ้างผู้จบระดับปริญญาตรีเป็นการลงทุนที่ไม่คุ้มค่า เพราะจ่ายแพง แต่สภาพการทำงานจำกัดอยู่ในวงแคบ ดังนั้นจึงทำให้ภาครัฐบาลเข้ามาส่งเสริมผู้เรียน และสร้างนโยบายการเพิ่มสัดส่วนผู้เรียนสายอาชีพต่อสายสามัญเป็นสัดส่วน 60:40 สัดส่วนผู้เรียนสายอาชีพจะต้องอยู่ที่ 60 ขึ้นไป และสายสามัญ 40 แต่ทั้งนี้ต้องปรับหลักสูตรการเรียนการสอนอาชีวะ และการพัฒนาครู เพื่อให้การเรียนการสอนในสายอาชีพมีความน่าสนใจมากขึ้น และมั่นใจว่าหากเราได้ประชาสัมพันธ์ข้อดีของการเรียนสายอาชีพให้มากขึ้น ผู้ปกครองก็必将มีความเชื่อใจที่จะส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสายอาชีพมากขึ้นตามไปด้วย (Office of the Vocational Education Commission, 2020)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) อยู่ภายใต้สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นหน่วยงานหลักที่จัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา ผลิตและพัฒนากำลังคนเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และหลักสูตรปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ (ทล.บ.) มีการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ การผลิตและพัฒนาากำลังคนอาชีวศึกษาในระยะ 15 ปี พ.ศ. 2555-2569 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (Office of the Vocation Education Commission, 2020) โดยมุ่งเน้นด้านการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ ขยายโอกาสในการเรียนอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ เนื่องจากผู้เรียนอาชีวศึกษามีจำนวนน้อยกว่าความต้องการของตลาดแรงงาน จากข้อมูลและสถิติของผู้เรียนอาชีวศึกษาในภาพรวมตั้งแต่ปี 2559 เป็นต้นมามีแนวโน้มลดลง และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการ ในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) ประกาศ ณ วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2554 กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญและสิทธิของคนพิการในการรับบริการทางการศึกษาตามมาตรา 10 (National Education Act B.E. 2542 (1999) and its amendment (2nd Edition) B.E. 2545 (2002), 2002) รวมถึงมาตรา 5 พระราชบัญญัติ

การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 ให้คนพิการทุกคนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ และเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและเรียนรู้ให้คนพิการได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของแต่ละประเภทความพิการในทุกระบบและรูปแบบการศึกษอย่างทั่วถึง และเสมอภาค (Education for Persons with Disabilities Act, 2008, 2021)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยการเข้าศึกษาต่อของผู้เรียนพิการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง
2. เพื่อนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนพิการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง

นิยามศัพท์

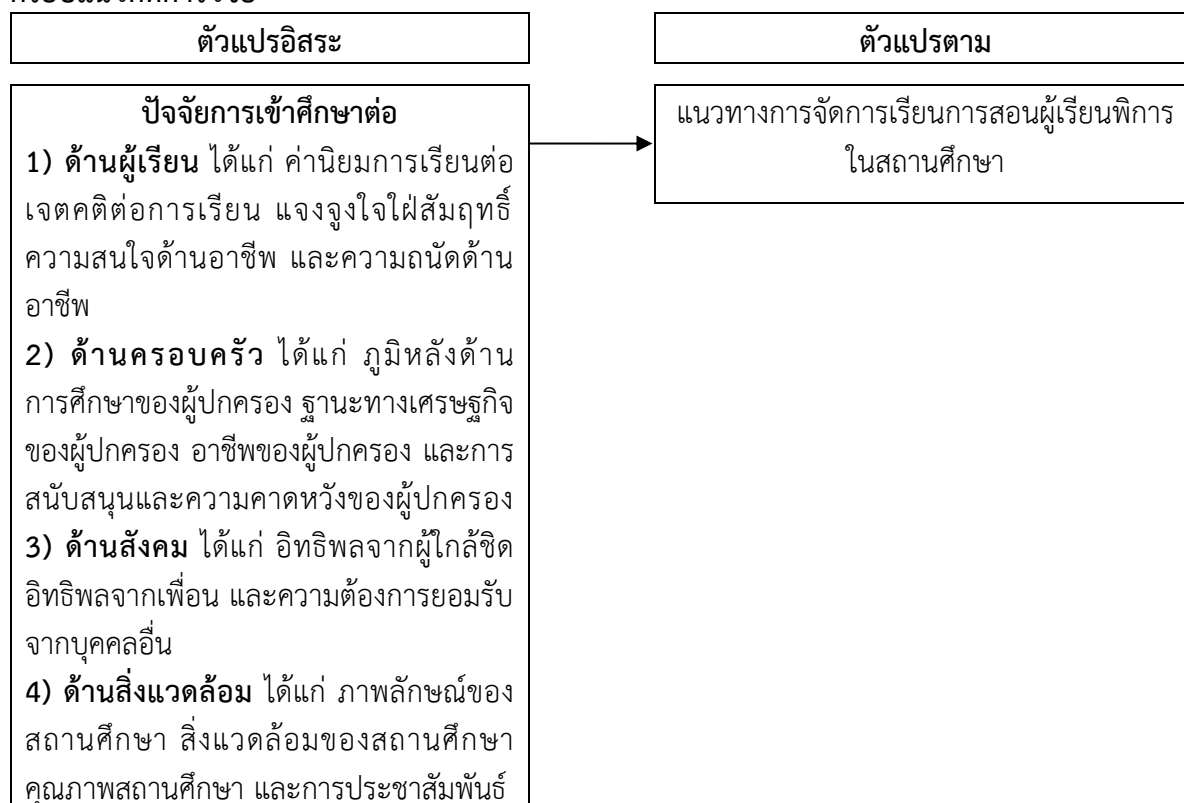
1. ผู้เรียนพิการ หมายถึง ผู้เรียนที่มีความพิการทางการเห็น พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย พิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1, 2, 3 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1, 2 และหลักสูตรปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ ชั้นปีที่ 1, 2 ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง

2. ปัจจัยการเข้าศึกษาต่อ หมายถึง ปัจจัยที่ผู้เรียนพิการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และหลักสูตรปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ (ทล.บ.) ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง ซึ่งประกอบไปด้วย 1) ด้านผู้เรียน ได้แก่ ค่านิยมการเรียนต่อ เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความสนใจด้านอาชีพ และความถนัดด้านอาชีพ 2) ด้านครอบครัว ได้แก่ ภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และการสนับสนุนและความคาดหวังของผู้ปกครอง 3) ด้านสังคม ได้แก่ อิทธิพลจากผู้ใกล้ชิด อิทธิพลจากเพื่อน และความต้องการยอมรับจากบุคคลอื่น และ 4) ด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภาพลักษณ์ของสถานศึกษา สิ่งแวดล้อมของสถานศึกษา คุณภาพสถานศึกษา และการประชาสัมพันธ์

3. สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง หมายถึง สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง และภาคเอกชน ในเขตภาคกลาง จำนวน 13 จังหวัด ได้แก่ สระบุรี พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี สิงห์บุรี ชัยนาท อ่างทอง ราชบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี เพชรบุรี สมุทรสาคร สมุทรสงคราม และประจวบคีรีขันธ์

4. แนวทางการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนพิการในสถานศึกษา หมายถึง ข้อเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนพิการในสถานศึกษาสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่ได้จากผลการวิจัย ในการวางแผนและบริหารจัดการอาชีวศึกษาสำหรับผู้เรียนพิการ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยแบ่งการเก็บข้อมูลออกเป็น 2 ระยะตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ ระยะที่ 1 เพื่อศึกษาปัจจัยการเข้าศึกษาต่อของผู้เรียนพิการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง ระยะที่ 2 เพื่อนำเสนอแนวทางการรับผู้เรียนพิการเข้าเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง

2. การเก็บข้อมูลระยะที่ 1

เป็นการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณนำมาวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 1 เพื่อศึกษาปัจจัยการเข้าศึกษาต่อของผู้เรียนพิการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง

2.1 ประชากรในการวิจัย ได้แก่ ผู้เรียนพิการ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.), หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และหลักสูตรปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ (ทล.บ.) ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง จำนวน 13 จังหวัด โดยแบ่งเป็นสถานศึกษาภาครัฐบาล จำนวน 43 แห่ง มีผู้เรียนพิการจำนวน 153 คน และสถานศึกษาภาคเอกชน จำนวน 5 แห่ง มีผู้เรียนพิการ จำนวน 6 คน รวมประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ 159 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยขั้นตอนนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) เพื่อค้นหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนพิการในการเข้าเรียนสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง มีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ศึกษาจากเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยหลักและปัจจัยย่อยของการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาทั้งในและต่างประเทศ

2. นำข้อมูลที่ได้มาจากข้อ 1. มาสังเคราะห์ เพื่อกำหนดปัจจัยหลักที่แสดงถึงการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของผู้เรียนพิการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง ว่ามีปัจจัยด้านใดบ้างและแต่ละด้านประกอบด้วยปัจจัยย่อยอะไรบ้าง จากนั้นนำผลที่ได้เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

3. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของผู้เรียนพิการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง ดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1 นำปัจจัยการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาที่สังเคราะห์ได้ มาตีความหรือแปลความได้ 4 ด้าน 16 ปัจจัยย่อย

3.2 เครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) จำนวน 1 ชุด โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจรายการ (Check List) จำนวน 7 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับชั้นของผู้เรียน คณะแผนก วิชาชีพหลักของผู้ปกครอง รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน และประเภทความพิการ

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับปัจจัยที่ใช้ประกอบการตัดสินใจศึกษาต่อของผู้เรียน คำถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ประกอบด้วย 4 ด้าน 16 ปัจจัยย่อย ลักษณะของแบบสอบถามเป็นข้อคำถาม โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามพิจารณาให้คะแนน ซึ่งแต่ละคะแนนมีช่วงคะแนนที่เท่ากัน จากคะแนนเต็ม 5 ถึง คะแนนน้อยที่สุด 1 คะแนน ในแต่ละปัจจัย

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้เรียนในการเข้าศึกษาต่อ

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยจากสถาบันราชสุดา คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล จำนวน 48 แห่ง โดยแบ่งเป็นสถานศึกษาภาครัฐบาล จำนวน 43 แห่ง และสถานศึกษาภาคเอกชน จำนวน 5 แห่ง

2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดทำแบบสอบถามโดยใช้ Application Google Form ในการสร้างแบบสอบถามออนไลน์ และจัดทำเป็นคิวอาร์โค้ดแปะในหนังสือนำเสนอขอเก็บข้อมูล โดยจัดส่งหนังสือทางระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ ของวิทยาลัยสารพัดช่างพระนครศรีอยุธยา เพื่อความสะดวก รวดเร็วในการรวบรวมข้อมูล

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 1 มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) จำนวน 7 ข้อ ใช้วิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage)

2. การคำนวณหาค่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนพิการในการเข้าเรียนสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง จากแบบสอบถามตอนที่ 2 จำนวน 40 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ จากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ที่มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open-Ended) จำนวน 2 ข้อ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าความถี่ (Frequency) โดยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย

3. การเก็บข้อมูลระยะที่ 2

เก็บข้อมูลโดยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) ใช้เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 2 เพื่อนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนพิการเข้าในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง

3.1 ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางที่จะทำให้ผู้เรียนพิการตัดสินใจเข้าเรียนอาชีวศึกษา จำนวน 9 คน โดยแบ่งผู้ให้ข้อมูลเป็น 3 กลุ่ม มีคุณสมบัติดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษา มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ หรือจบการศึกษามหาบัณฑิต และมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษาที่มีผู้เรียนพิการ อย่างน้อย 5 ปี จำนวน 4 คน
2. ศึกษานิเทศก์ นักวิชาการด้านวิจัย หรือครูแนะแนว มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ หรือจบการศึกษามหาบัณฑิต ที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวข้องกับผู้เรียนพิการอย่างน้อย 5 ปี จำนวน 2 คน
3. บุคลากรหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน หรือผู้ประกอบการ ที่มีประสบการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับคนพิการอย่างน้อย 5 ปี จำนวน 3 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลโดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยลักษณะของเครื่องมือเป็นประเด็นคำถามที่ได้จากผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม และแนวทางการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนพิการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาเพิ่มขึ้น รวมถึงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
2. ผู้วิจัยนำประเด็นคำถามที่สร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยเสนอขออนุมัติเอกสารชี้แจงผู้ร่วมวิจัยที่อายุ 18 ปีขึ้นไป ต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคนส่วนกลาง มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อขออนุมัติเก็บข้อมูลระยะที่ 2 โดยกำหนดจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) ในวันที่ 15 สิงหาคม 2567 ระหว่างเวลา 09.30-11.30 น. โดยใช้แอปพลิเคชัน Google Meet ในการสร้างห้องประชุมแบบออนไลน์
2. ผู้วิจัยเสนอขออนุมัติคำร้องขอหนังสือขอเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ (บพ28) ต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์
3. ดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่ออภิปรายพูดคุยกัน โดยมุ่งประเด็นการสนทนาไปยังผลจากการวิเคราะห์แบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนพิการในการเข้าเรียนสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง และเสนอแนะแนวทางในการบริหารจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนพิการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลางเพิ่มขึ้น

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) มีขั้นตอนดังนี้

1. ถอดความจากคลิปเสียงที่บันทึกไว้จากการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) แล้วเขียนพรรณนาเชื่อมโยงกับผลการศึกษาด้วยการบรรยายและอธิบายโดยการรวมประเด็นเล็ก ๆ มาสรุปเป็นประเด็นใหญ่หรือข้อสรุปรวมที่พบ แล้วนำเสนอในรูปแบบของความเรียง

2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มตามประเด็นคำถาม ตรวจสอบข้อมูล และส่งข้อมูลเนื่อหาย้อนกลับหาความถูกต้องกับผู้ให้ข้อมูล แล้วนำเสนอเชิงบรรยายประกอบการอภิปรายผล

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนพิจารณาในการเข้าเรียนสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง สรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78 และเพศหญิง จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 72.22 และมีอายุต่ำกว่า 16 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.78 อายุระหว่าง 16-18 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 61.11 อายุระหว่าง 19-20 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และอายุมากกว่า 20 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 19.44 โดยศึกษาในระดับชั้น ปวช. จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 55.56 ระดับชั้น ปวส. จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 30.55 และระดับปริญญาตรี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.89 และมีคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 2.00 – 2.50 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.89 คะแนนเฉลี่ย สะสม ระหว่าง 2.51 – 3.00 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 คะแนนเฉลี่ยสะสม ระหว่าง 3.01 – 3.50 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 และคะแนนเฉลี่ยสะสม ระหว่าง 3.51 – 4.00 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 โดยแบ่งประเภทความพิการของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 69.44 ความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และความพิการทางการเห็น จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.89 ดังตารางที่ 1

อาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็นรับราชการ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 ค้าขาย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 เจ้าของกิจการ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 รับจ้างทั่วไป จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 55.56 รัฐวิสาหกิจ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 และพนักงานเอกชน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.78 มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็นน้อยกว่า 15,000 บาท จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาท จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 47.22 ระหว่าง 30,001 – 45,000 บาท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 และระหว่าง 45,001 – 60,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.78 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	10	27.78
หญิง	26	72.22
อายุ		
ต่ำกว่า 16 ปี	1	2.78
ระหว่าง 16-18 ปี	22	61.11
ระหว่าง 19-20 ปี	6	16.67
มากกว่า 20 ปี	7	19.44
ระดับชั้น		
ปวช.	20	55.56
ปวส.	11	30.55
ปริญญาตรี	5	13.89
คะแนนเฉลี่ยสะสม		
ระหว่าง 2.00 – 2.50	5	13.89
ระหว่าง 2.51 – 3.00	4	11.11
ระหว่าง 3.01 – 3.50	15	41.67
ระหว่าง 3.51 – 4.00	12	33.33
ประเภทความพิการ		
พิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย	25	69.44
พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย	6	16.67
พิการทางการเห็น	5	13.89
อาชีพของผู้ปกครอง		
รับราชการ	4	11.11
ค้าขาย	4	11.11
เจ้าของกิจการ	4	11.11
รับจ้างทั่วไป	20	55.56
รัฐวิสาหกิจ	3	8.33
พนักงานเอกชน	1	2.78
รายได้ของครอบครัวต่อเดือน		
น้อยกว่า 15,000 บาท	15	41.67
ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาท	17	47.22
ระหว่าง 30,001 – 45,000 บาท	3	8.33
ระหว่าง 45,001 – 60,000 บาท	1	2.78

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนพิการในการเข้าเรียนสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนพิการในการเข้าเรียนสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.73) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยด้านผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.67) ด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.69) ด้านครอบครัวอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.78) และด้านสังคมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.80) ตามลำดับ ดังตารางที่ 2

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนพิการในการเข้าเรียนสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง **ด้านผู้เรียน** แบ่งตามประเภทความพิการ ดังนี้ **ผู้เรียนที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือร่างกาย** โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.69) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ข้อที่ว่า มีความมุ่งมั่นที่จะเรียนให้สำเร็จ รองลงมา คือ มีความสนใจในสาขาวิชาที่เลือกเรียน และสาขาวิชาที่เปิดสอนมีความหลากหลาย ตามลำดับ **ผู้เรียนที่มีความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย** โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.70) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ข้อที่ว่า มีความมุ่งมั่นที่จะเรียนให้สำเร็จ รองลงมา คือ สาขาวิชาที่เปิดสอนมีความหลากหลาย และมีความสนใจในสาขาวิชาที่เลือกเรียน ตามลำดับและ**ผู้เรียนที่มีความพิการทางการเห็น** โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D.=0.64) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ข้อที่ว่า มีความมุ่งมั่นที่จะเรียนให้สำเร็จ รองลงมา คือ มีความสนใจในสาขาวิชาที่เลือกเรียน และดูจากความถนัดของตนเอง ตามลำดับ

3. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนพิการในการเข้าเรียนสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง **ด้านครอบครัว** แบ่งตามประเภทความพิการ ดังนี้ **ผู้เรียนที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือร่างกาย** โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 1.05) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ข้อครอบครัวเห็นว่าเรียนจบแล้วมีงานทำ และข้อคุณวุฒิการศึกษาและสาขาวิชาเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน รองลงมา คือ เมื่อเรียนจบแล้วสามารถประกอบอาชีพอิสระได้ และเรียนจบแล้วได้ทำงานที่มีค่าตอบแทนสูง ตามลำดับ **ส่วนผู้เรียนที่มีความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย** โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$, S.D.=0.69) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ข้อสอดคล้องกับอาชีพของครอบครัว รองลงมา คือ คุณวุฒิการศึกษาและสาขาวิชาเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน และครอบครัวสนับสนุนและให้ความคาดหวัง ตามลำดับ และ**ผู้เรียนที่มีความพิการทางการเห็น** ในการเข้าเรียนสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง **ด้านครอบครัว**โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D.=0.62) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ข้อครอบครัวสนับสนุนและให้ความคาดหวัง รองลงมา คือ ครอบครัวเห็นว่าเรียนจบแล้วมีงานทำ และครอบครัวเชื่อมั่นในคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนตามลำดับ

4. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนพิการในการเข้าเรียนสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง **ด้านสังคม** แบ่งตามประเภทความพิการ ดังนี้ **ผู้เรียนที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือร่างกาย** โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 1.03) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ข้อสถานประกอบการให้การยอมรับผู้สำเร็จการศึกษา รองลงมา คือ ภาพลักษณ์ด้านวิชาการที่ดีของสถานศึกษาและสถานศึกษามีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและยอมรับจากชุมชน สังคม ตามลำดับ **ส่วนผู้เรียนที่มีความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย** โดยรวม

อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.67) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ข้อต้องการการยอมรับจากบุคคลอื่น รองลงมา คือ ได้รับอิทธิพลจากผู้ใกล้ชิด และได้รับอิทธิพลจากเพื่อน ตามลำดับ และผู้เรียนที่มีความพิการทางการเห็น ในการเข้าเรียนสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง ด้านสังคมโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.72) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ได้รับอิทธิพลจากเพื่อน รองลงมา คือ ต้องการการยอมรับจากบุคคลอื่น และได้รับอิทธิพลจากผู้ใกล้ชิด ตามลำดับ

5. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนพิการในการเข้าเรียนสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง ด้านสิ่งแวดล้อม แบ่งตามประเภทความพิการ ดังนี้ ผู้เรียนที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือร่างกาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.73) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ข้อมีความพร้อมด้านอาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ รองลงมา คือ มีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย เช่น การใช้คอมพิวเตอร์, สื่อมัลติมีเดีย ฯลฯ ประกอบการสอน และมีการประชาสัมพันธ์การเข้าศึกษาที่ดี ตามลำดับ ผู้เรียนที่มีความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.64) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ข้อมีความพร้อมด้านเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอและเหมาะสม รองลงมา คือ สวัสดิการที่สถานศึกษามีให้ และมีการจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ร่มรื่น สวยงาม เหมาะสม ตามลำดับ และผู้เรียนที่มีความพิการทางการเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D.=0.71) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ข้อมีความพร้อมด้านเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอและเหมาะสม รองลงมา คือ การเดินทางไป-กลับ สถานศึกษาสะดวกและปลอดภัย และมีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย เช่น การใช้คอมพิวเตอร์, สื่อมัลติมีเดีย ฯลฯ ประกอบการสอน ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนพิการในการเข้าเรียนสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลางโดยรวม

ปัจจัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านผู้เรียน	4.24	0.67	มาก
ด้านครอบครัว	4.08	0.78	มาก
ด้านสังคม	3.96	0.80	มาก
ด้านสิ่งแวดล้อม	4.14	0.69	มาก
รวม	4.10	0.73	มาก

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้เรียนในการเข้าศึกษาต่อ

3.1 มีอิสระในเรื่องทรงผมและสีผม มียูนิฟอร์มที่สวยงาม หางานง่ายกว่าการเรียนสายสามัญ มีสาขาวิชาที่สัมพันธ์กับยุคปัจจุบัน มีกิจกรรมต่างๆให้เข้าร่วม และมีการหารายได้ระหว่างเรียน

3.2 การสร้างภาพลักษณ์ของสถานศึกษา สภาพอาชีวะคือชนชั้นแรงงาน เพิ่มทางเลือกของสายงาน และเน้นการเรียนแบบปฏิบัติจริง

2. แนวทางการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนพิการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง สรุปได้ดังนี้

2.1 สถานศึกษาควรสนับสนุน ส่งเสริม ครูและบุคลากรให้ได้รับการพัฒนาศักยภาพ มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ มีคุณวุฒิและคุณสมบัติตามข้อกำหนดในการจัดการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ สำหรับคนพิการในระดับอาชีวศึกษาได้ โดยจัดหาทุนศึกษาต่อ ร่วมมือกับเครือข่ายทางวิชาการอบรมพัฒนา บุคลากรให้สามารถสื่อสารและปฏิบัติกับคนพิการแต่ละประเภทได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม บูรณาการกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และเสริมทักษะการเรียนการสอน เพื่อให้สามารถจัด หลักสูตรการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับคนพิการ สอดคล้องกับตลาดแรงงาน รวมถึงสนับสนุนทุนการศึกษา ในการไปศึกษาดูงานการจัดการศึกษา และการจัดฝึกอบรมวิชาชีพให้กับคนพิการทั้งในและต่างประเทศ ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้กล่าวไว้

“เห็นด้วยกับการสนับสนุน ส่งเสริมให้ครู และบุคลากรในสถานศึกษา ได้รับการพัฒนาศักยภาพให้มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและความสามารถในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ อย่างต่อเนื่อง โดยการบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และเสริม ทักษะการเรียนการสอน มีหลักสูตรที่เหมาะสมกับคนพิการและสอดคล้องกับตลาดแรงงาน ทั้งนี้ หลักสูตรที่เหมาะสมกับคนพิการ ควรจะเป็นหลักสูตรที่คนพิการสนใจ และหลักสูตรที่คนพิการ สามารถฝึกได้” (ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 4)

“การสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานทางวิชาการต่าง ๆ ยังเป็นประโยชน์ในระยะยาว เพราะจะช่วยให้สถานศึกษาได้รับความช่วยเหลือและการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องในการ พัฒนาการจัดการศึกษาและฝึกอบรมสำหรับคนพิการ” (ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 8)

2.2 สถานศึกษาควรจัดสภาพแวดล้อม พื้นที่กายภาพทางการเรียนรู้ ได้แก่ ห้องปฏิบัติการ อาคารสถานที่ และเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียน ที่สามารถรองรับและ เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความพิการ เช่น การมีราวจับ การมีสัญลักษณ์ที่เป็นอักษรเบรลล์ การมีทางลาดชัน ที่สามารถใช้รถเข็น เป็นต้น จัดทำห้องสมุดดิจิทัลออนไลน์ในการแปลงสื่อสิ่งพิมพ์พื้นฐานให้อยู่ในรูปแบบ สื่อทางเลือกสำหรับผู้พิการได้ เช่น สื่ออักษรเบรลล์ หนังสือเสียง หรือสื่อมัลติมีเดีย โดยกำหนดในแผนปฏิบัติ ราชการประจำปีและขอรับงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด ดังจะเห็นได้จากตัวอย่าง ที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้กล่าวไว้

“การจัดสภาพแวดล้อมให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ปลอดภัยที่เหมาะสมกับนักเรียน/ นักศึกษาทุกคน ไม่แบ่งแยก ก็เป็นประเด็นสำคัญของการออกแบบและจัดสภาพแวดล้อมเพื่อคน ทั้งมวล ไม่เพียงแต่ครอบคลุมกลุ่มคนพิการ แต่หมายรวมคนทุกคนในสถานศึกษา ให้สภาพแวดล้อมอำนวยความสะดวกต่อการจัดการศึกษาและการเรียนการสอนได้หลาย รูปแบบ” (ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 5)

“การจัดสภาพแวดล้อมและพื้นที่กายภาพทางการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความ พิการเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการสร้างสังคมที่เท่าเทียมและครอบคลุม การมีสภาพแวดล้อม ที่รองรับความต้องการเฉพาะของผู้เรียนพิการ ไม่เพียงแต่ช่วยให้พวกเขาสามารถเข้าถึงการศึกษา ได้อย่างเต็มที่ แต่ยังส่งเสริมให้พวกเขามีความแรงกล้าและความมั่นใจในการเรียนรู้และ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นด้วย” (ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 7)

2.3 สถานศึกษาควรลงนามข้อตกลงความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีความสัมพันธ์กับหลักสูตร และสาขาวิชาของสถานศึกษา เพื่อรองรับการฝึกงานและการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา โดยสถานศึกษาเป็นพี่เลี้ยงให้คำแนะนำในการเตรียมความพร้อมด้านสถานที่ บุคลากร และอื่นๆ ให้เหมาะสมกับประเภทของความพิการ รวมถึงสิทธิประโยชน์ที่หน่วยงานจะได้รับ เนื่องจากการลงนามข้อตกลงความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง จะช่วยให้ผู้เรียนพิการมีโอกาสในการฝึกงานและทำงานหลังจากสำเร็จการศึกษา ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าสู่ตลาดแรงงานที่มีความเหมาะสมและเป็นไปตามความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้กล่าวไว้

“การที่สถานศึกษาลงนามข้อตกลงความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง โดยเฉพาะสำหรับผู้เรียนที่มีความพิการ การมีความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับหน่วยงานเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนพิการมีโอกาสในการฝึกงานและทำงานหลังจากสำเร็จการศึกษา ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าสู่ตลาดแรงงานที่มีความเหมาะสมและเป็นไปตามความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน” (ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3)

“การที่สถานศึกษาเป็นพี่เลี้ยงให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมด้านสถานที่ บุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ จะช่วยให้หน่วยงานที่รับผู้เรียนพิการฝึกงานมีความเข้าใจและสามารถจัดเตรียมสภาพแวดล้อมการทำงานที่เอื้อต่อการทำงานของผู้เรียนพิการได้อย่างเต็มที่ อีกทั้งยังช่วยสร้างความมั่นใจให้กับทั้งผู้เรียนและผู้ว่าจ้างว่าการฝึกงานและการทำงานจะเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ” (ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 6)

2.4 สถานศึกษาควรมีการประชาสัมพันธ์เชิงรุกไปสู่กลุ่มเป้าหมายผู้พิการ โดยการลุยถึงที่เคาะประตูบ้าน เสียงตามสาย โปสเตอร์ แผ่นพับประชาสัมพันธ์ วิทยุชุมชน เว็บไซต์ต่าง ๆ โดยมีสาระสำคัญที่ประชาสัมพันธ์ คือ จุดเด่นและความน่าสนใจของวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สถานศึกษาจัดให้กับคนพิการ เงื่อนไขการจบหลักสูตร การได้รับสนับสนุนค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ทางสถานศึกษาอาจให้รุ่นพี่มาเป็นฟรีเซนต์เป็นการสร้างแรงบันดาลใจและเพิ่มความมั่นใจให้กับรุ่นน้องในการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อเพิ่มขึ้น อีกทั้งการประชาสัมพันธ์เชิงรุกยังสร้างความตระหนักรู้ให้กับผู้พิการและครอบครัวเห็นถึงความสำคัญของการศึกษาและโอกาสในการพัฒนาตนเองผ่านการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้กล่าวไว้

“การที่สถานศึกษาดำเนินการประชาสัมพันธ์เชิงรุกไปยังกลุ่มเป้าหมายผู้พิการโดยใช้วิธีการต่างๆ เช่น การลุยถึงที่ เคาะประตูบ้าน การใช้เสียงตามสาย โปสเตอร์ แผ่นพับประชาสัมพันธ์ วิทยุชุมชน และเว็บไซต์ ถือเป็นกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่อาจไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างสะดวก ซึ่งการประชาสัมพันธ์เชิงรุกนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างความตระหนักรู้และการสนับสนุนให้ผู้พิการและครอบครัวเห็นถึงความสำคัญของการศึกษาและโอกาสในการพัฒนาตนเองผ่านการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา” (ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1)

“การเน้นจุดเด่นและความน่าสนใจของวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เงื่อนไขการจบหลักสูตร และการสนับสนุนด้านค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายอื่นๆ เป็นข้อมูลที่สามารถดึงดูดความสนใจของกลุ่มเป้าหมายได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ การให้รุ่นพี่ที่เคยผ่านประสบการณ์การเรียนมา

เป็นฟรีเซนเตอร์ยังเป็นวิธีการที่ช่วยสร้างแรงบันดาลใจและเพิ่มความมั่นใจให้กับรุ่นน้องในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ” (ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3)

2.5 สถานศึกษาควรปรับรูปแบบการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน เช่น การเรียนออนไลน์หรือการเรียนร่วมในสถานศึกษา ประโยชน์ที่คนพิการจะได้รับเมื่อสำเร็จการศึกษา เช่น จบแล้วมีงานทำ สามารถไปศึกษาต่อได้ และโอกาสในการฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้นเพื่อเป็นผู้ประกอบการหรือมีอาชีพรอง ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้กล่าวไว้

“เป้าหมายหลักของการเรียนรู้ในสถานศึกษาของคนพิการคือการที่สามารถหางานทำได้มีรายได้ในการดำรงชีวิต เพราะฉะนั้นการปรับรูปแบบการเรียนการสอนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับคนพิการ จึงเป็นปัจจัยสำคัญเพื่อที่จะให้คนพิการสามารถหางานทำได้ที่เหมาะสมกับทักษะที่คนพิการสามารถเรียนรู้ได้ และเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานจึงจะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อคนพิการในภาพรวมของประเทศต่อไป” (ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 4)

“หากมีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ มีข้อที่ควรคำนึงถึงในเรื่องของการจัดการความพร้อมของนักเรียนและครูผู้สอน ตั้งแต่การจัดทำแผนการจัดการศึกษาที่เหมาะสมแต่ละบุคคล การจัดหาสื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับคนพิการ ตลอดจนการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมให้กับนักเรียน/นักศึกษา เนื่องจากนักเรียนพิการมักมีปัญหาการสื่อความหมายและภาษาของแต่ละบุคคลซึ่งเป็นข้อจำกัดในการเรียน หากสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ ไม่ดึงดูดให้นักเรียนสนใจได้ อาจจะทำให้การเรียนรู้ไม่บรรลุประสิทธิภาพเท่าที่ควร ครูผู้สอนอาจจะต้องปรับรูปแบบการสอนที่มีความยืดหยุ่นขึ้นตามสถานการณ์ และต้องมีการประเมินผลการเรียนรู้ร่วมกันทั้ง ครู ผู้เรียน เพื่อวางแผนการสอนและรูปแบบการจัดการเรียนที่เสริมพัฒนาการและประสบการณ์ของนักเรียนไปในทางบวกมากขึ้น เพื่อประโยชน์และส่งเสริมให้เด็กพิการอยู่ในสังคมและมีอาชีพได้เหมือนเด็กปกติทั่วไป” (ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 7)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนพิการในการเข้าเรียนสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง จากผลการศึกษากับผู้เรียนที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือร่างกาย พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย และพิการทางการเห็น ในด้านผู้เรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ข้อมีความมุ่งมั่นที่จะเรียนให้สำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wiwatchanon (1999) พบว่า ความสนใจในการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครปฐม คือ สาขาวิชาที่น่าสนใจ สาขาวิชาที่ใช้ประกอบอาชีพได้ในอนาคต และสาขาวิชาที่มีโอกาสสำเร็จการศึกษา รวมถึง Peerapoom (2021) แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ ได้แก่ แรงบันดาลใจในการศึกษาต่อ ส่วนด้านครอบครัว เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ครอบครัวเห็นว่าเรียนจบแล้วมีงานทำสอดคล้องกับอาชีพของครอบครัว และครอบครัวสนับสนุนและให้ความคาดหวัง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Klinleka (1996) ได้พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพบิดาและความมุ่งมั่นในการเลือกอาชีพของนักเรียน มีอิทธิพลทำให้นักเรียน 2 ใน 3 มุ่งหวังอาชีพที่มีรายได้และสถานะทางสังคมสูงกว่าบิดา มารดา และผู้ปกครอง รวมถึง Harrison et al. (1997) พบว่า ปัจจัยทางสังคมที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ ได้แก่ ครอบครัว อายุ เพศ สถานะทางการเงิน และการศึกษา ในด้านสังคม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ สถานประกอบการให้การยอมรับผู้สำเร็จการศึกษา ต้องการ

การยอมรับจากบุคคลอื่น และได้รับอิทธิพลจากเพื่อน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Pimpa and Suwannapirom (2008) พบว่า ปัจจัยและกลุ่มบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสถาบันอาชีวศึกษา เมื่อวิเคราะห์กลุ่มบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนในสถาบันอาชีวศึกษา คือ เพื่อนและรุ่นพี่ รวมถึง BuaCharoen et al. (2019) ชี้ให้เห็นว่าปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ มีปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก คือ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา ส่วนปัจจัยด้านค่าใช้จ่าย ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลหรือสื่อ อยู่ในระดับปานกลาง และใน**ด้านสิ่งแวดล้อม** เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ มีความพร้อมด้านอาคารสถานที่ ห้องปฏิบัติการ ห้องเรียน และมีความพร้อมด้านเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอและเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ BuaCharoen et al. (2019) ชี้ให้เห็นว่าปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ มีปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก คือ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา ส่วนปัจจัยด้านค่าใช้จ่าย ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลหรือสื่อ อยู่ในระดับปานกลาง Scherer (1996) พบว่า ลักษณะของเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ต้องสอดคล้องกับการใช้งาน ตรงตามความต้องการ น้ำหนักเบา สามารถเคลื่อนย้ายและเชื่อมต่อกับอุปกรณ์อื่นได้ ดูแลรักษาง่าย ปลอดภัยต่อการ ใช้ มีลักษณะคล้ายคลึงกับอุปกรณ์ที่บุคคลทั่วไปใช้

2. แนวทางการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนพิการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง

จากผลการศึกษาพบว่า แนวทางการรับผู้เรียนพิการเข้าเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง ควรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมตั้งแต่การพัฒนาบุคลากร การจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม การสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย การประชาสัมพันธ์เชิงรุก ไปจนถึงการปรับปรุงแบบการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนพิการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด “Education for All” และแนวทางการศึกษาที่ครอบคลุม (Inclusive Education) ที่องค์การยูเนสโก (UNESCO, 2020) เน้นย้ำว่าการศึกษาเพื่อทุกคนต้องปรับกระบวนการเรียนการสอน ทรัพยากร และโครงสร้างพื้นฐานให้ตอบสนองความหลากหลายของผู้เรียน **ประเด็นแรก** การพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากร ให้มีความรู้และทักษะในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Florian and Black-Hawkins (2011) ที่พบว่าครูที่ได้รับการอบรมด้านการศึกษาผู้พิการจะสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นและเข้าถึงได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวปฏิบัติของประเทศญี่ปุ่น ที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ครูในสายอาชีวศึกษาที่สอนนักเรียนพิการต้องผ่านการอบรมเฉพาะทางด้านการสื่อสารและการปรับกิจกรรมการเรียน (Ministry of Education, Culture, Sports, Science and Technology (MEXT), 2019) **ประเด็นที่สอง** การจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ราวจับ ทางลาด ห้องสมุดดิจิทัล และสื่อทางเลือก เป็นการสร้าง “Universal Design for Learning (UDL)” ซึ่ง Center for Applied Special Technology (CAST, 2018) ระบุว่าเป็นกรอบการออกแบบที่ช่วยให้ผู้เรียนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ได้อย่างเท่าเทียม ทั้งยังสอดคล้องกับพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ของประเทศไทยที่กำหนดให้สถานศึกษาต้องจัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับผู้พิการ **ประเด็นที่สาม** การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเพื่อเตรียมผู้เรียนพิการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ตรงกับโมเดล

“School-to-Work Transition” ของสหรัฐอเมริกา (National Collaborative on Workforce and Disability, 2016) ซึ่งเน้นการจับคู่ระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ เพื่อให้ผู้เรียนพิการได้รับประสบการณ์ตรงก่อนสำเร็จการศึกษา **ประเด็นที่สี่** การประชาสัมพันธ์เชิงรุกและการใช้ทุนพี่เป็นพี่เซนเตอร์ เป็นแนวทางที่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chan et al. (2010) ในฮ่องกง ที่พบว่าการใช้บุคคลต้นแบบที่มีประสบการณ์เรียนและทำงานจริงสามารถสร้างแรงบันดาลใจและเพิ่มความมั่นใจให้กับผู้พิการและครอบครัว ในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ และ**ประเด็นที่ห้า** การปรับปรุงแบบการเรียนการสอน เช่น การเรียนออนไลน์หรือแบบผสมผสาน (Blended Learning) ช่วยให้ผู้เรียนพิการมีความยืดหยุ่นมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Al-Azawei et al. (2016) ที่ระบุว่าการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบออนไลน์ที่มีการปรับเนื้อหาและสื่อให้เหมาะสมกับผู้พิการสามารถเพิ่มโอกาสการเข้าถึงและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จขึ้นอยู่กับ การจัดสื่อ การสนับสนุนทางเทคนิค และการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่กระตุ้นความสนใจ กล่าวโดยสรุป ผลการวิจัยสะท้อนว่าการรับผู้เรียนพิการเข้าสถานศึกษาในระดับอาชีวศึกษาต้องใช้แนวทางบูรณาการหลาย ด้าน ไม่เพียงเน้นการเข้าถึงทางกายภาพและสื่อการเรียนรู้เท่านั้น แต่ยังต้องคำนึงถึงการพัฒนาศักยภาพ บุคลากร ความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน การสื่อสารกับชุมชน และการเตรียมผู้เรียนเข้าสู่ตลาดแรงงาน ซึ่งเป็นแนวทางที่ทั้งในและต่างประเทศยอมรับว่าเป็นหัวใจของการสร้างโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียม และยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดการเรียนการสอนควรเน้นประโยชน์หลังสำเร็จการศึกษา เช่น โอกาสในการ มีงานทำ การศึกษาต่อ หรือการฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้น เป็นสิ่งที่ช่วยสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนพิการ ในการศึกษา และมองเห็นเป้าหมายที่ชัดเจนหลังจากสำเร็จการศึกษา สิ่งนี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ ในอนาคตและสามารถวางแผนชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 การปรับปรุงแบบการเรียนการสอน การเรียนรู้ให้เหมาะสมกับคนพิการ และเตรียม ความพร้อมด้านอาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ความพร้อมด้านเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก ที่เพียงพอและเหมาะสม เป็นปัจจัยสำคัญเพื่อที่จะให้คนพิการสามารถหางานทำได้ที่เหมาะสมกับทักษะที่คนพิการ สามารถเรียนรู้ได้ และเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานจึงจะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อคนพิการในภาพรวมของ ประเทศได้ต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการเก็บข้อมูลจากผู้เรียนพิการที่เรียนในสถานศึกษาอาชีวศึกษาให้ครบ ทุกประเภทความพิการ

2.2 ควรจะมีการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้เรียน พิการในการเข้าเรียนสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเช่น หลักสูตรหรือรายวิชาที่เหมาะสม กับความพิการหรือความถนัดของผู้เรียน และด้านความต้องการของตลาดแรงงานและสถานประกอบการ

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของปริญาานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้เรียน พิการในการเข้าเรียนสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการ ศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

เอกสารอ้างอิง

- Al-Azawei, A., Serenelli, F., & Lundqvist, K. (2016). Universal design for learning (UDL): A content analysis of peer-reviewed journal papers from 2012 to 2015. *Journal of the Scholarship of Teaching and Learning*, 16(3), 39–56. <https://doi.org/10.14434/josotl.v16i3.19295>
- Buacharoen, P., Techapunratanakul, N., & Buochareon, P. (2019). Study of Factors for Making Decision to have Further Education of High Vocational Certificate students in the Faculty of Engineering. *RMUTL Journal of Business Administration and Liberal Arts*, 7(1), 1–14. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/balajhss/article/view/214355>
- CAST. (2018). *Universal design for learning guidelines version 2.2*. CAST, Inc. <http://udlguidelines.cast.org>
- Chan, F., Strauser, D., Gervey, R., & Lee, E. (2010). Introduction to demand-side factors related to employment of people with disabilities. *Journal of Occupational Rehabilitation*, 20(4), 407–411. <https://doi.org/10.1007/s10926-010-9243-7>
- Department of empowerment of person with disabilities. (2019-2021). *Disabled Person Situation*. Ministry of Social Development and Human Security. <https://dep.go.th/th/law-academic/knowledge-base/disabled-person-situation>
- Education for Persons with Disabilities Act, 2008. (2021). In *Wikipedia*. <https://cutt.ly/xwnqd3Db>
- Florian, L., & Black-Hawkins, K. (2011). Exploring inclusive pedagogy. *British Educational Research Journal*, 37(5), 813–828. <https://doi.org/10.1080/01411926.2010.501096>
- Harrison, B., Pidgeon, J., Rigby, M., & Vogler, C. (1997). *The decision to enter higher education: The case of polytechnic sociology students*. Springer.
- Information technology and Vocational manpower center. (2021). *Information on students with disabilities in the 2021 academic year (public and private sectors)*. Office of the Vocational Education Commision. <https://hrm.dms.go.th/OTeruNW>
- Klinleka, C., (1996). *Factors influencing the decision to pursue vocational education among Grade 9 students in Samut Songkhram Province* [Master's thesis, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang]. Graduate School of Industrial Education. Bangkok.
- Ministry of Education, Culture, Sports, Science and Technology (MEXT). (2019). *Special needs education in Japan*. https://www.mext.go.jp/en/policy/education/special_needs/index.htm
- National Collaborative on Workforce and Disability. (2016). *The 411 on disability disclosure: A workbook for youth with disabilities*. Institute for Educational Leadership. https://arkansastransition.com/images/Adult-The_411_On_Disability_Disclosure_for_Adults.pdf

- National Education Act B.E. 2542 (1999) and its amendment (2nd Edition) B.E. 2545 (2002). (2002). *Government Gazette*. Section 10. Paragraph 2.
<https://hrm.dms.go.th/b6bSTqf>
- Office of the Vocational Education Commission. (2020). *Mission policy of the Office of the Vocational Education Commission*. <https://hrm.dms.go.th/LYTydAD>
- Peerapoom, S. (2021). Factors influencing the decision to pursue vocational certificate (Por Wor Chor) education at Samutprakarn College of Business Administration Technology. *Journal of Development Administration Research*, 11(1), 26–37.
- Pimpa, N., & Suwannapirom, S. (2008). Thai students' choices of vocational education: Marketing factors and reference groups. *Educational Research for Policy and Practice*, 7(2), 99–107. <https://doi.org/10.1007/s10671-007-9035-9>
- Scherer, M. J. (1996). Outcomes of assistive technology use on quality of life. *Disability and Rehabilitation*, 18(9), 439-448.
- UNESCO. (2020). *Inclusive education: Ensuring access to education for all*. UNESCO. <https://en.unesco.org/themes/inclusion-in-education>
- Wiwatchanon, S. (1999). *A study of the interests in further education among Grade 9 students in Nakhon Pathom Province* [Master's thesis, Ramkhamhaeng University]. Graduate School, Educational Measurement and Evaluation Program. Bangkok.